

ქვეყნის

1991
სუთნაბათი
20
036060
№73 (10466)
ფასი 1 კპ

ფუნქციონირებს საზოგადოებრივი-პოლიტიკური გაზეთი

გაზეთი გამოდის 1980 წლის 1 მაისიდან

გაუფრთხილდეთ ქართული ჩაის ღირსებას

გაზეთ „სოფლის ცხოვრების“ 14 ივნისის ნომერში გამოქვეყნდა ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორის, პროფესორის, საქართველოს რესპუბლიკის დამსახურებული გამომგონებელ რატიონალიზატორის რევაზ ხოფერიას წერილი „შეცდომები არ გვეპატიება“, რომლის რეზიუმეა „გაუფრთხილდეთ ქართული ჩაის ღირსებას“.

„არამართო საქაილისტებისათვის, არამედ მთელი ქართველი საზოგადოებისათვის, — წერს ავტორი, — კარგად არის ცნობილი თუ რა დამახინჯება გვაქონდა წლების განმავლობაში ჩაის წარმოებაში. სამწუხაროდ ეს სიმახინჯე ჯერჯერობით მტკიცედ დგას თავის პოზიციებზე და უკანდახევას არ აპირებს. ამის თქმის უფლებას გვაძლევს ის, რომ ჩაის ფოთლის კრეფა წლებულს კვლავ უმოწყალოდ დაიწყოს და შეიძლება ითქვას, ყოველგვარ საზღვრებს გადააჭარბა. რა მდგომარეობაა ამჟამად ჩაის წარმოებაში? კვლავ უხარისხო ნედლეული, კვლავ დარღვევები ჩაის ფოთლის ტრანსპორტირების საქმეში, კვლავ უხარისხო პროდუქცია. რისი იმედით, ან ვისი იმედით, ალბათ სოფლის მეცნიერებნი ელოდებიან, როდის შემოვა საქართველოში იმპორტული ჩაი ქართული გასასაღებლად. სამწუხაროდ უნდა გაუწყობო პრესის ფურცლებიდან, რომ თქვენს იმედს აღსრულება არ უწერია. და რომც იყოს, განა მარტო ბროდუქციის უხარისხობაზეა ლაპარაკი? რას უშვებთ ჩვენს

დაბეჩავებულ, არადამიანური ექსპლუატაციის შედეგად უსუსურ მდგომარეობაში მყოფ პლატეებს? თითქმის 40 პროცენტამდე პლანტაციამ ნაადრევ სიბერეს მიადგია. როგორც მეცნიერები ადასტურებენ ნორმაზე რამდენიმეჯერ მეტადაა დარღვეული ორჯანული ნოტიერების წარმოქმნის ბალანსი, რამაც ბუჩქის ბიოლოგიური დაკნინება გამოიწვია. სანახევროდ დაეცა ფოტოსინთეზის აქტიურობა. ყველა კარგად დაინახეთ რომ ვერ იმუშავა პოლიტიურის გ. წ. „პერსპექტივის“ დადგენილება (1987წ.), რომლის მიხედვით რესპუბლიკაში 400-500 ათასი ტონა ჩაის ფოთლი უნდა მოგვეკრივია. ამ დადგენილების შემდეგ ჩაის წარმოებაში შეიქმნა კატასტროფული მდგომარეობა, რომლის ანალიზიც მსოფლიოს ჩაის წარმოებაში არ მოიძებნება.

მე მხარს ვუჭერ მეჩაეთა მოთხოვნას შრომის ანაზღაურების გადიდებაზე, რადგანაც ქვეყნის პრეზიდენტმა ფასების მომატებით მიიღო ეკონომიკურ მდგომარეობაში ჩაყენა მოსახლეობა, მაგრამ აქვე მინდა დავსვა კითხვა. რისთვის მოუმატეს მეჩაეებს ანაზღაურება, ჩაის ფოთლის კრეფისათვის თუ კრეფისათვის? არა და როგორ გვეჩვენება დღეს ქართული ჩაის ხარისხის ამაღლება, მსოფლიო ბაზარზე განუკითხობის წლებში დაკარგული ავტორიტ-

ეტის აღდგენა.

ჩვენ რომ ორ-სამფოთლიანი ნახი ღუებები მოგვკრიფოთ. ამით დღეს გავეუმჯობესებთ ნედლეულის მხოლოდ ფიზიკურ მდგომარეობას. მაგრამ რა ვუყოთ მის ქიმიურ შემადგენლობას, ბიოლოგიას? თუ ჩაიში არ არის ნოტიერები, რომლისთვისაც მას ადამიანი ეტანება, ის არამაყ თუ ვერ გაუძლებს საბაზრო კონკურენციას, არამედ დამშეულ რუსეთშიაც ვერ გასაღდება“.

„მინდა მივმართო მექანიზატორებს, აგრონომებს, ბრიგადირებს და მკრეფეებს, როგორ ატერებენ ჩაის ბუჩქების მოთიბვას ისეთიარად, რომ გვიმრჩა ქა სხვა სარეველა ბალახები შემოდან ამაყად გადმოკურებენ საცოდავ მდგომარეობაში მყოფ ბუჩქებს. ნუთუ აგროტექნიკურ ლონისძიებებში არ შედის ჩაის ბუჩქების განათვისუფლება სარეველა და სხვა მავნე მცენარეებისაგან: რატომ არ ცვლით საკრეფ მანქანებზე საკრულ დანებს რეზინის თითებით? რატომ ატრქელებთ ჩაის ფოთლის დამზადებას ჭრის მეთოდით? ხომ კარგად ვიცით, რომ ყველა ჩახეობის საკრულმა საშუალებებმა, მათ შორის იაპონურმა ხელით საკრეფმა მანქანებმა დაღუპეს ჩაის ბუჩქები და ქართული ჩაის ავტორიტეტი“.

ჩაის პლანტაციის დამუშავებდან დაწყებული, მზა პროდუქ-

ციის გამოშვებით დამთავრებული, ყველა მტკიცებულ პრობლემებზეა საუბარი პუბლიკაციაში. ნიშანდობლივია ის ფაქტი, რომ ნაკლოვანებები რაზედაც ყურადღება გამახვილებულია პროფესორ ხოფერიას წერილში, დამახასიათებელია ჩვენი რაიონის საზოგადოებრივი მეურნეობებისათვის. რაიონის მთელ რიგ კომუნურნეობებსა და მეურნეობებში ჩაის კრეფა მიმდინარეობს აგრონომების უხეშად დარღვევით. ზოგან არ ერიდებიან აკრძალული ხელსაწყოებით სპეციალურად ნაყეთები ბამბუკის ჭოხებით და საოჯახო დანების გამოყენებით კრეფასაც კი. რედაქციისათვის კარგად არის ცნობილი ისიც, რომ ჩაის კრეფის სეზონის დაწყების პირველსავე დღეებში, ზოგიერთ საზოგადოებრივ მეურნეობაში მეჩაეების გარკვეულმა ნაწილმა არასაკმარისად მიიჩნია ზემდგომი ორგანოების მიერ ჩაის კრეფის საკრულის გადიდება და პროტესტის ნიშნად უარი განაცხადა სამუშაოდ გამოსვლაზე, თუ არ მოხდებოდა ანაზღაურების ტარიფების ხელახალი გადასინჯვა, ხელფასის მომატება. კარგად გვესმის რომ დღევანდელ რთულ ეკონომიკურ პირობებში, როცა სასურსათო და სამრეწველო საქონელზე ერთი ორად გადიდა ფასები, რა თქმა

უნდა უჭირს გლეხობასაც. მაგრამ სპარტეისტო აქციის არცერთი ორგანიზატორთაგანი არ დაფიქრებულა იმაზე თუ რა შედეგს ატარებს ჩაის გადამამუშავებელი მრეწველობის მუშაობის მათ მიერ ჩაის ფაბრიკებში ჩაბარებული უხარისხო ნედლეულის წყალობით. ანალიზი გაუკეთა თუ არა რომელიმე მეჩაემ თუ რამდენად იზარალებს ჩაის მრეწველობა, როცა მის მიერ გამოშვებული უხარისხო პროდუქცია ვერ გაუძლებს კონკურენციას საერთაშორისო ბაზარზე და უკან დაუბრუნდება მწარმოებელს როგორც წყნია ჩაის წარმოებაში შექმნილ მდგომარეობაში უნდა დაფიქროს ყველა ისინი, ვისაც უშუალოდ ეკავირო აქვს ჩაის წარმოებასთან. არ კმარა მარტო მაღალარდობიანი სიტყვებით თანაუგრძობდენ ეროვნულ მოძრაობას, თავი მოგქონდეს სამშობლოს ერთგულ ჭარბსკაცად. სამშობლოს სიყვარული და ერთგულება კონკრეტული საქმეებით უნდა გამოვსატოთ.

დამოუკიდებელ, სუვერენულ საქართველოს ძლიერი ეკონომიკა სჭირდება. მყარი ეკონომიკის შექმნის საფუძველი კი მეტი და მაღალი ხარისხის პროდუქცია გახლავთ. ეს ანბანური ჭეშმარიტებაა, რომელიც მუდამ უნდა ახსოვდეთ საზოგადოებრივ მეურნეობაში ხელმძღვანელებს, მეჩაეებს, მექანიზატორებს, გადაამუშავებელი მრეწველობის მუშაკებს და ყველას ვინც ფაბრიკის და ილწვის ჩვენს ხელში დედს დღეზე, ნათელ მომავალზე,

დავკლიოთ ჩამორჩენა, გავიღოთ მოწინავე პოზიციებზე

(სოფლის მეურნეობის მუშაკთა რაიონული თათბირი)

—დავკლიოთ ჩამორჩენა, გავიღოთ მოწინავე პოზიციებზე— ამ დევიზით წარმოება თათბირი, რომელიც ამასწინათ სოფლისა და სატყეო მეურნეობის შუგდილის გაერთიანებამ მოაწყო.

თათბირის მუშაობაში მონაწილეობდნენ გამგებლები, სოფლის საკრებულოთა წევრები, საზოგადოებრივ მეურნეობათა ხელმძღვანელები, ჩაის ფაბრიკათა დირექტორები და სპეციალისტები.

რაიონის საზოგადოებრივ მეურნეობებში სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა მიმდინარეობის შესახებ ვრცელი ინფორმაციით გამოვიდა სოფლისა და სატყეო მეურნეობის შუგდილის გაერთიანების თავმჯდომარე ს.

ლაგვილაგა.

როგორც ინფორმაციაში ისე მოკამათოთა გამოსვლებში მთავარი აქცენტი ჩაის კულტურაზე იქნა გადატანილი და ეს ბუნებრივიცაა, რადგან ჩაი წარმოადგენს ჩვენი რაიონის ეკონომიკის მთავარ წყაროს. რაიონის მთელ რიგ საზოგადოებრივ მეურნეობებში ეს კულტურა დიდი ყურადღებით არის გარემოსილი და შედგებივს სახეზე. სეზონის დაწყების პირველი დღეებიდანვე აღებულ ტემპს წარმატებით ინარჩუნებენ ნარაზინის, ახალბასთუმნის, კორცხელის კომპლექსურნეობების, ინგირის აგროკომბინატის და სხვა შრომითი კოლქოებები.

მაგრამ უნდა ითქვას ისიც,

რომ რაიონის ბევრ საზოგადოებრივ მეურნეობაში ცალკეულ ფართობების შემოწმებისას ძალზე არასასარბიელო სურათი აღმოჩნდა. ზოგან პლანტაციებს მომავლის მზრუნველი ხელი აკლია. ბუჩქები გვიმრებიოთა და ეკალ-ბარდიოთა დაფარული, ბევრგან პირველი ვეგეტაციის ფოთოლი დღესაც არ არის გადაკრეფილი და უხეშდება.

სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ საზოგადოებრივ მეურნეობათა გარკვეული ნაწილი გადაჭეშვებულ მრეწველობას ისე უყურებს როგორც ვერს. ფაბრიკებში მოაქვთ უხარისხო ნედლეული უნდა ახსოვდეს ყველას რომ ჩაის ფაბრიკები ჩვენს

მიერ წარმოებული უხეში ნედლეულის გასაკეთებლობილებლად წელს ვერ მიიღებენ ერთ კილოგრამ უტხოური წარმოების ჩაის მზა პროდუქციას.

ჩვენს მიერ წარმოებული ჩაი რომ გახდეს კონკურენტუნარიანი, საჭიროა ყოველი ლონისძიებით გაუმჯობესდეს კრეფის ხარისხი. დღეს ჩვენს მეჩაეებს სხვა გამოსავალი არა აქვს.

თათბირზე ყურადღება გამახვილდა მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოებაში არსებულ ნაკლოვანებებზე, მარცვლეული კულტურების მოვლა დამუშავების, მეცხოველეობისათვის ადგილობრივი იაფი საკ-

ვების წარმოების პრობლემებზე და მინერალური სასუქების შემოზიდვის დაჩქარების გადადგმულ საკითხებზე.

თათბირზე სიტყვით გამოვიდნენ და სასოფლო სამეურნეო პროდუქტების წარმოების გადიდების ლონისძიებებზე ილაპარაკეს ახალბასთუმნის, ციშის, შითაწყარის, გრიგოლისის, კახათის, ნაცატუს გამგებლებმა მ. ვ. ფარცვანიამ, დ. თუზბაიამ, ხ. ქორთუამ, ჩახაიამ, გ. რაფაევამ, და სხვებმა.

თათბირს ესწრებოდა და სიტყვით გამოვიდა ქალაქისა და რაიონის პრეფექტი თ. ფორკოლიანი.

ქალაქ შუგდილის საკრებულოს პირველი მოწვევის მეორე სესია დანიშნულია 1991 წლის 21 ივნისს 18 საათზე. დეპუტატთა რეგისტრაცია 12 საათიდან.

პოლიტიკა

პროფკავშირის სიხალისე პრივილეგია

იკვლება ცხოვრება. ის, რაც გუშინ მოსათმენ
ფაქტად მიგვაჩნდა, დღეს უცხო სხეულად არის
ქცეული. გარდაქმნათა ამ საერთო პროცესში
სულ სხვანაირი ხდება მართვის ტრადიციული რგო-
ლების ფუნქციები და ამის კვალობაზე, თვით
ადამიანთა დამოკიდებულება მოვლენებისადმი. პრო-
ლეტარ საკითხთა ამ კრულ მთავარია თავის აღ-
გონის იტერს პროფკავშირის, სოციალურად ყველაზე
სათუთი და მტკიცეული სფერო. დღემდე მან
მინცდამანც ბევრი ვერაფრით დაგვამანსოვრა
თავი, და ამაჲს მქონდა თავისი ობიექტური მიზეზ-

ები. მავანთა ნებით იგი ფაქტურად რჩებოდა უსახ-
სრო და უუწყვეტო ფორმა რკადა, რომელსაც არ
ძალუდა რაიმე რადიკალური კეთილშეუფელი
შეცვლის მოხდენა შრომით კოლექტივზე.
ამჲმად პროფკავშირი თავდათან იკრებს ძალებს,
ხდება უფრო ქმედითი ირგანო, მაგრამ თვითდაქვე-
იღრების ეს გზა მტკიცეულია. სწორედ
ამაზე გვესაუბრება ღვალირეწველობის და კომუნ-
ალურ-საყოფაცხოვრებო საწარმოების მუშაკთა
პროფკავშირის საქალაქო საბჭოს თავმჯდ-
ლ. ვენგელია.

მუშავდა დარგის მუშაკთა სოც-
იალური დატულობის კონცეფცია,
რომელიც ნაკარნახევი იმ ახალი
პირობებითა და კრიტერიუმბე-
ით, რასაც საბჭოთა ეკონომიკა
გვთავაზობს. შემუშავდა ახალი
ნორმატივები, რომლის მიხედვით
დარეგულირდება სოციალურ-
რი გარანტიების საკითხი. გამო-
ინახა წყაროები მუშა-მოსამსახ-
ურეთა სტაბილური ხელფასის,
დატვირთვის კოეფიციენტის ამა-

ელი სერვისის შემდგომი სრულ-
ყოფისათვის?
—ჭერჭერობით ჩვენი პოტენც-
იალი ეყრდნობა მომსახურების
იმ ტრადიციულ სახეობებს, რომ
მელიც ბოლო წლებში დინერგა
ჩვენს ქალაქში. არსებული შესა-
ძლებლობების დონეზე რაიმე
ახალი ფორმების შემოღებაზე
ლაპარაკი ზედმეტია. კიდევ მე-
ტიკ. ამ ბოლო დრომდე სერვის-
ისი ძველებური, გვერდური დირა-
ექტივების არტახების ტყვეობა
შია. ეს მომენტი ზედმეტ დამ-
ბეჭობას, უკმაყოფილებას იწ-
ვევს. პროფკავშირის აქტურია
ჩარევით დარეგულირდა სახელ-
შეკრულებო პირობების შეუსრ-
ულელობის ცალკეული შემთხ-
ვეები, რაც მწვავე რეაქციონ
სახები გახდა ხელისაწათა მხრ-
დან.

ფიქსირდება რეალური ზრდა

—ქვეყნის სამოქმედო სფეროში
ძალზე რელიეფურად იკვეთება
ის ხელშეწყობები შედეგები, რაც
საწარმოო პროცესისადმი
პროფკავშირის კეთილშეუფე-
ლი გავლენითაც არის
ხილვით განპირობებული. რას
გვითხვით ამ კუთხით გაწეულ
საქმიანობაზე?

არის ყოველთვის ამის შესატყვი-
სი. ყოველწლიურად ვცდილობთ
ხელისაწათა სემარტოლანი მოთ-
ხოვნების რეალიზაციას. ეს პირ-
ველ რიგში შეეხება სამმართვე-
ლოს მატერიალურ-ტექნიკური
ბაზის განმტკიცების, მომსახურე-
ბის ობიექტების დისლოკაციის
სრულყოფის, მუშაობის სახელშ-
ყრულებო ფორმის და სხვა
სრასეთა გაბედულად დანერგ-
ვის პრობლემებს.

—პროფკავშირი უპირველეს
ყოვლისა უზამავალია, მომწეს-
რიგებელია იმ პრეტენზიებისა,
რასაც კოლექტივის თითოეული
წევრი წარუდგენს ხელმძღვანე-
ლობას. წინა პლანზე იწევს ხი-
ლვით სოციალური საჭიროებების
დაკმაყოფილების პრობლემა, გა-
განიათ თუ არა ამ მხრივ რეალ-
ური პერსპექტივა?

ლღებისათვის. მრავალშვილიან
და მარტოხელა ღებებს, ომისა
და შრომის ვეტერანებს, ცუ-
დი ეკონომიკური პირობების
მქონე მუშაკებს ეწევა სხვადა-
სხვა სახის სოციალური დახმ-
რებები. 45 პირზე გათვალ-
იქნა საგურები სხვადასხვა
სანატორიუმებსა და დასასვენე-
ბელ სასლებში დასვენება—
მეტრნალობის მიზნით.
—რა სიახლეებია მოსალოდნ-

ს. სრული პასუხისმგებლობით
შემიძლია განვაცხადო, რომ
დარგის ეფექტურად ამოქმედე-
ბის გადამწყვეტი პირობა პრივი-
ტიაციის დაქარგვას უკავშირ-
დება. ამ რადიკალური სიახლის
განხორციელების საქმეში პროფ-
კავშირი თავის სიტყვას იტყვის.

ანგელოზს მჭირა ბრძოლი
კვრამენტი...

ქალბატონ რუსუდანთან ირავ-
ლამ შეხვედრად, უფრო სწორ-
ად, ირაკლის პოეზიამ ასეთი
ლექსების პატრონი ირამიწირი
შეგონა, მას კი დედაც ჰყოლია.
წელს ირაკლის დაბადების
დღეს დავადა 30 წლისთავი
გადაუხადა დედას. ადგილი
გაკის სასაფლაოზე უმწვენიერეს
რუსულად ბერიძესთან ერთად
და მაგონდებოდა მერაბ კოსტავას
ლექსი:

გრაფია, —ამბობს ქალბატონი
რუსუდანი.
დღეს კი ვუა-ფშაველას ქუჩა,
ვაკის სასაფლაო, მთაწმინდა,
უნივერსიტეტი—ეს არის მისი
გზები.

ინატრებდით—მეთქი. ისრაფლი
ერთი კედელია—მოშგო, ქვეხსა
და ქვეხს შუა ქადაღდზე დაწე-
რილი სურვილი უნდა ჩადო. მე
ღვწერე, რომ ახდეს ქართულ-
თა ოცნება თავისუფლების შეს-
ახებ, რომ მალე გახდეს საქარ-
ველო დამოუკიდებელი.

საქართველოს მკონომიკა:
გამოცდილება და პრობლემები

მრეწველობა სოფლად: კარგია
თუ ცუდი?

ახლა დამოუკიდებლობის გამო-
ცხადებასთან დაკავშირებით რე-
სპუბლიკის ყველა რაიონში მნი-
შვნელოვანი ცვლილებები ხდება,
ყალიბდება სრულიად ახალი სო-
ციალურ-ეკონომიკური სტრუქტ-
ურა. ზოგიერთ რაიონში აქმნება
სამრეწველო ასოციაციები;
გურთიანებები, საზოგადოებ-
ები, კარგია თუ ცუდი? ერთი
მხრივ კარგია, მცირდება მიგრა-
ცია, სოფლებში რჩება მრავალი
ქალიშვილი და ჭაბუკი. მეორე
მხრივ, ცუდია—რადგან ირდევთ
კადრების თანფარდობა. სოფ-
ელს ზოგჯერ არ ჰყოფნის ტრაქ-
ტორისტები, მექანიზატორები,
მწველავები, მწყემსები, სხვა
სასოფლო-სამეურნეო პროფესი-
ის ადამიანები.

მუშაობის როგორც რაოდენობრ-
ივი, ისე ხარისხობრივი მაჩვენ-
ებლები.
ავიღოთ, მაგალითად, ზუგდი-
დის რაიონი, სადაც ზოგიერთ
სხვა რაიონთან შედარებით საქმე
ბევრად უკეთ დგას. ამ გვერდში
წლევანდელამდე სისტემატურად
სრულდებოდა, იზრდებოდა წარ-
მოებნი ტემში, ადამიანებს სურ-
დათ და მუშაობდნენ კიდევ უკ-
ეთ. მიმდინარე წელს ვითარება
შეიცვალა, ელექტროენერჯის შე-
ფერებებამ, ნედლეულის, მასლების
ცუდმა მოწოდებამ უარყოფითი
გავლენა მოახდინა მათ მუშაო-
ობაზე.

„გონგადაღებული როდესაც
გიყურებ,
შინბლავს ბოტანიკის შექ-
ჩრდილთა ამოდ ქმნა,
რომელმა ვარსკვლავმა აგონთა
შექურა,
ან რა დიდოსტატის ვალამბა
ჩამოგქნა...“

ირაკლიმ თავი მოიკლა 1988
წლის 2 თებერვალს. როდესაც
ეს შემწარავთ ამბავი მერაბს
ციხეში შეატყობინეს, ის სამი
თვის ნაშიშშიდვე იყო. თავად
მომე მდგომარეობაში მყოფი
ამხნევეებს რუსუდანს: „ატარე
ეს დიდი მწუხარება ისე, რომ
მან გააკეთილშობილოს ირავლივ
ყველაფერი. ჩვენი ირაკლის
გულისთვის გააკეთე ეს...“ და
ირაკლის უძღვის ტრაგიკულ
ლექსს, რომელიც ვერ წაიკითხე-
ვა ცრემლებს გარეშე:

საქართველოს შევიჩრა მეუღ-
ლე, შვილი, და საკუთარი ბედნი-
ერებაც. იმ საშინელი რეპრეს-
იების დროს შავ სიას „ამწვენი-
ბლა“ ქალბატონ რუსუდანის მა-
მის ივანე ბერიძის სახელი, რომ-
ელიც პოლიტიკური საბაბით
დახურა.

მარტო უკანასკნელი ოთხი
წლის განმავლობაში საქართვე-
ლოს სოფლებში შეიქმნა 30-ზე
მეტე სამრეწველო და სასოფლო-
სამეურნეო საწარმო, ათობით
დიდი და პატარა საამქრო, მეცხ-
ოველეობის ფერმები, საცხოვრე-
ბელი სახლებისა და სხვა ობი-
ექტების შეკეთების, მონტაჟისა და
მშენებლობისათვისაც კი განკუ-
თვნილი უბნები.

სამწუხაროდ, ამჲმად არსებ-
ული ფინანსურ-ეკონომიკური ურ-
თიერთობის სისტემაც არ აძლევს
საშუალებას რაიონის საწარმო-
ებს არც თავიანთი, არც რაიონის
ინტერესებისათვის გამოიყენონ
მიღებული მოგება. მთელი შემ-
ოსავალი ირიცხება მეთაური
საწარმოების ან სამინისტროები-
სა და უწყებების ფონდში.

რომანტიკულად უყვარდათ ერ-
თმწიფი მერაბს და რუსუდანს.
1978 წლის 24 დეკემბერს გამო-
გზავნილ წერილში მერაბი წერს:
„მამ ცოტა დავიცადათ და მო-
ატანს კიდევ ვარდისფურცლებ-
ის ნიშანი, დრო ჩვენი პაემანი-
სა“.

„გონება ისე გადამერინდა,
ვეღარ ჩავმალე მტარგალის
ცდები,
ეს რა უწყალოდ გადავივიდა,
რა უსაშველოდ მოგვაწვა
რქებით,
როდესაც შენი დაბადებიდან
შეუბრალებლად გაპყარა
გზები“.

საოცრად სწამს ქალბატონ რუ-
სუდანს ბედისწერის. ბედისწე-
რასთან ბრძოლაო მთავარი... აღ-
ბათ ამან ვაძლებინა.

სოფლად სამრეწველო საწარ-
მთა განვითარებასთან ერთად
განსაკუთრებით მწვავედ დგება
მათი ხელმძღვანელობის სრულყო-
ფის საკითხი. მაინც რა უნდა
შეიკვალოს? მეურნეობის მართ-
ვის სრულყოფის უმნიშვნელოვა-
ნესი გზა კადრებთან მუშაობის
აუთმობებზეა, მათ წინ უნდა
წასწიონ ეკონომიკა, ათვასონ
ახალი საწარმოო სიმძლავრეები,
რომლითაო ოდესღაც არც კი
თოყნობათ სოფლად. ფაქტები
ა. აიჩიიანბენ. რომ უკანასკნე-
ლი სამა-სოთი წლის განმავლ-
ობაში გაუარესდა მრეწველობის

ეს საკითხი დღეს დგას სერ-
თო ეროვნულ, უპირველეს და
უმნიშვნელოვანეს საკითხთა
რანგში.
სოფლად მრეწველობის განვი-
თარებას არავითარ შემთხვევაში
არ უნდა მიაყენოს წინაი გო-
ლოვას. იგი უნდა ეხამებოდეს
ბუნების დაცვით ღონისძიებებს,
სიძველის ძეგლების დარსმუნა-
ნივაი ადგილების დაცვას. მთლ
ანად იმ სოციალურ იკვლევებ-
ებს, რომლებიც ახლა მიმდინარე-
ობს რესპუბლიკაში.

ვიგნის თაროს უამებატ

შკითხველი ინტერესით გაეცნობა

გამოშტელობა „მერანია“ გა-
შობდა ავტო ბაქრადის კრებულს
„მწვენი“. კრებულში შეტანილია
მწვანისგა დროს დაწერილი
ლექსებარტრულ-პუბლიცისტური
სტატეები, განხილულია მწერლ-
ობისა და ხელოვნების საქარბო-
როტო პრობლემები, რომელთაც
დღესაც აქტუალური მნიშვნე-
ლბა აქვთ.

ავტო ბაქრადე მოუწოდებს
ყველას თავშეკავებას, „ჭირსა
შოგან გამარგებას“, სიმშვიდის
შეწარჩუნებას, ზნეობრიობის ბა-
ტვისცემას საქართველოსათვის
ამ ურთულეს პერიოდში.
მან დიდი სურვილი აქვს, რომ
ქართულმა ეროვნულმა მოძრა-
ობამ აღმოკლოს პიროვნება,
თავისუფალი, ზნეობრივი, სამა-
რტლიანი, მტკიცე, შეუბოგარი,

მბატებელი, შემწყალე. პირივ-
ნება, რომელიც რწმენას იაღდა-
უტანებლად, ვონებისა და სულ-
ის კარნაზით აირჩევს.
ავტო ბაქრადის თავიანთსკე-
მელთა რიცხვს დღეს ბევრია
და იმედი გვაქვს, რომ მათ კიდევ
შეემატა ამ კრებულის წაკითხე-
ის შემდეგ.

ნ. ხუხუა.

